

ZSIBÓI GERGELY

Hajnali vásznak

Az első vonat elindult immár.
De ásítással kivár még
néhány ablakszem. -
Álmokkal telnek a hajnali vásznak,
emlékedben - egy padon -
kissé megmelegszen.

A város még csönd- meg köd-habarék,
s ágyunk félig tölti surrogó álmod.
- Végtere nem lehet hiába várnod! -
Kavarom egyre az éj-maradék
savanyú, hideg-híg levesét.

